

מ"ת 29552/06/17 - מדינת ישראל נגד עדי לאון מנחם ארון

בית משפט השלום באשקלון

25 יוני 2017

מ"ת 29552-06-17

ת"פ 29532-06-17

20661-06-17

לפני כבוד השופטת ענת חולתא

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב עדי לאון מנחם ארון (עציר)

נוכחים:

נציג המבקשת עו"ד עדי זלמן

המשיב הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד רוזנטל

החלטה

1. שני המשיבים בתיקים שבפניי הועמדו לדין בכתבי אישום נפרדים. למשיבים מיוחסות, בצוותא חדא, עבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה ממנה וכן היזק לרכוש. כן הוגשה בעניינם בקשה למעצר עד תום ההליכים.
2. על פי כתב האישום, עובר ליום האירוע ידעה המשיבה (להלן - דנה), כי המתלוננת מאושפזת בבית החולים. ביום 9.6.17 סמוך לשעה 01:48 התפרצו דנה והמשיב (להלן - עדי) לדירת המתלוננת, בכך שטיפסו דרך סורגי הקומה התחתונה לחלון מסתור הכביסה, פירקו את לוח העץ שכיסה חלק מהחלון ונכנסו דרכו לבית. השניים גנבו מהדירה כסף מזומן בסכום 1,060 ₪, מכשיר טלפון ושתי טבעות זהב. כתוצאה מהפריצה נשברו אריחי קרמיקה בדירה.
- בכתב האישום המתוקן בעניינה של דנה נטען בנוסף, כי בעת ביצוע המעשים היתה נתונה תחת תנאים מגבילים שהוטלו עליה במסגרת מ"ת 29248-03-17. על כן, מיוחסת לה גם עבירה של הפרת הוראה חוקית.
3. בבקשה טוענת המדינה בעניינו של עדי, כי נוכח עבור הפלילי ומאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו הוא מסוכן לציבור ואין חלופה למעצרו.
4. בבקשה המתוקנת בעניינה של דנה טוענת המדינה, כי קמה עילת מעצר של מסוכנות נוכח נסיבות ביצוע המעשים, עברה הפלילי, מאסר על תנאי תלוי ועומד, והעובדה שבוצעו תוך הפרת תנאים עליהם הורה בית המשפט.

נטען, כי לא ניתן לתת אמון בדנה כי תקפיד על תנאי שחרור, תימנע מביצוע עבירות ותתייצב לדיונים בעניינה.

הדיונים וטיעוני הצדדים בעניינה של דנה

5. ביום 13.6.17 ועוד בטרם עיין בחומר החקירה עתר ב"כ המשיבה לשחרורה, תוך שהפנה בין היתר, לנסיבותיה האישיות של דנה כעולה מתסקיר המעצר שניתן במסגרת התיק בו שוחררה בתנאים מגבילים. לאחר עיון ראשוני בתיק החקירה קבעתי, כי אין מקום לשחרר לחלופת מעצר במקרה זה בטרם תוכרע שאלת הראיות וכי על פני הדברים מדובר במי שביצעה עבירה אגב הפרת תנאי שחרור דבר המקים עילה והצדקה למעצרה עד תום ההליכים. לפיכך, נדחה המשך הדיון ליום 15.6.17 לאחר עיון הסניגור בתיק.

6. ביום 15.6.17 הסכים ב"כ המשיב כי קיימות ראיות לכאורה ברמה ה"גולמית" לעבירות הרכוש אך טען, כי יש בהן חולשה רבה. לעניין הפרת התנאים הוסכם, כי קיימות ראיות לכאורה. טענות ב"כ המשיבה בנוגע לראיות הן:

א. עדי הוא שנתפס עם הרכוש הגנוב והוא שנצפה בורח מהשוטרים.

ב. אין כל ראיה מכל סוג שהוא הקושרת את דנה לאירוע, או לשהייה בדירה, מלבד עדותו של עדי.

ג. בחיפוש שנערך בדירתה למחרת היום לא נתפס דבר.

ד. דוחות המתנדבים במקום מחלישים את הטענה כי האישה בה הבחינו היא דנה. אין ראיה מספיקה המזהה את דנה כאישה אותה ראו.

ה. גם אם מקבלים את עדותו של עדי, הרי שלפיה השניים נכנסו לדירה עם מפתח ולא כנטען בכתב האישום. אם לא מקבלים את אופן תיאור הכניסה אל הדירה על ידו, הדבר מחליש עוד יתר את האפשרות להסתמך על עדותו בכל הנוגע למעורבות דנה באירוע.

ו. משיחת הטלפון שבין דנה לאמו של עדי (לאחר שדנה סברה בטעות כי היא משוחחת עם עורכת דינה), לא עולה כי דנה היתה מעורבת בביצוע העבירה, אלא לכל היותר שהיתה מודעת לכך שבוצעה העבירה.

7. בשל החולשה הראייתית נטען, כי מדובר במי שקיימות לגביה אך ראיות להפרת תנאי שחרור, ללא ביצוע עבירות נלוות. המדובר בהפרה ברף הנמוך ולכן אין מניעה, גם על פי הפסיקה, לבחון חלופה אחרת, גם אם בתנאים מחמירים ואף חילוט ערבויות - אך אין מקום להורות על מעצר. נטען, כי העבירה של היזק לרכוש הוספה על מנת לתמוך בטענת המסוכנות שכן אף שלמשיבה אין הרשעות קודמות בעבירות רכוש, יש לחובתה הרשעה בעבירה של היזק בזדון לרכוש. כן הפנה בית המשפט לנסיבותיה האישיות של דנה כעולה מתסקיר המעצר שהוגש בעניינה בתיק המקורי, בו שוחררה בתנאים ולכן שהיא אם לשלושה ילדים (מהם ילד אחד בחזקתה).

ב"כ המשיבה הציע, כי המשיבה תשהה בביתה באיזוק אלקטרוני והפנה לבש"פ 7206-10 ככזה המצדיק במקרים חריגים התקנת איזוק ללא פיקוח אנושי. לחלופין נטען, כי המשיבה תוכל להציע מפקחים אנושיים.

8. טענות המדינה בתמצית הן:

- א. מהשיחה המוקלטת עולה בבירור כי המשיבה היתה בדירה וביצעה את המעשים.
- ב. בנוסף, עדי קושר אותה מפורשות לביצוע המעשים.
- ג. כבר באותו הערב זיהו המתנדבים אישה, אותה תיארו, ולאחר מכן זיהו את דנה על פי תמונה. המתנדבים לא עיכבו את אותה אישה באותו שלב כי קיבלו הוראה לא לעזוב את המקום.
- ד. גם לשיטת ב"כ המשיבה, אין מדובר בהפרה מינורית. על פי הראיות דנה הסתובבה ברחוב ללא פיקוח מספר שעות, ישבה עם הוריו של עדי ושתתה איתם. כמו כן, הפרת התנאים נעשתה פרק זמן קצר לאחר שניתן בה אמון, בהסכמת המדינה, ובוצעה הקלה משמעותית בתנאים המגבילים.
- ה. אין לתת אמון במשיבה ואין לאפשר חזרתה לאותו הבית ללא ערב. אין מקום למעצר באיזוק אלקטרוני ללא פיקוח אנושי. ככל שיוצגו מפקחים מתאימים - תבחן המדינה עמדתה לגופו של עניין.

טיעוני הצדדים בעניינו של עדי

9. ביום 15.6.17 הסכימה ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, אך טענה לכרסום המשליך גם על עוצמת המסוכנות. טענות ב"כ המשיב בתמצית, הן:
- א. המשיב מסר גרסה שלא ניתן לשלול אותה בשלב דיוני זה. על פי הודעת המשיב, הוא ודנה נכנסו לדירה עם מפתח אותו הביאה דנה והבין ממנה שמדובר בכניסה ברשות. רק בשלב מאוחר הבין שמהו לא בסדר, ביקש מדנה שתפתח את הדלת לשוטרים והיא לא הסכימה. הוא פחד ולכן ברח מהשוטרים.
- ב. בהמשך לקריאת המודיעה, מגיעים שוטרים למקום. המשיב נצפה בורח מהחלון והחל מרדף אחריו. אף שנמסר שגם אישה היתה מעורבת - לא מחפשים אחריה. מתנדבים במקום מתארים שהבחינו באישה העונה לתיאור אך לא מעכבים אותה, לא הולכים אחריה וגם לא מבצעים חיפוש בביתה אלא רק למחרת היום. בכך נפגעה האפשרות לבחון את גרסת המשיב, שנכנסו עם מפתח אותו הביאה דנה.
- ג. מהדיווח הראשוני של המודיעה לא עולה שראתה את הפורצים מטפסים אלא רק ששמעה רעש. רק בהודעתה במשטרה העניין מופיע פתאום. ב"כ המשיב טענה, כי עדי ודנה לא טיפסו על הקיר וגם המודיעה לא ראתה שהם מטפסים.
- ד. אין ראיות התומכות בטענה שטיפסו. אין ט.א. משום מקום. אין ראיה שהשניים היו עם כפפות - איך ייתכן שאין ט.א.?
- ה. מכל מקום, בהנחה שהמשיב ידע שהדירה אכן ריקה - יש בכך להפחית מהמסוכנות.
- ו. דנה התקשרה למפקחת המוצעת ומכאן השיחה המוקלטת המפלילה את דנה. המפקחת ביוזמתה מסרה את ההקלטה למשטרה, אף שיש בה כדי להפיל גם את המשיב. יש בכך לתמוך בטענה שמדובר במפקחת אמינה. אין לבוא בטרוניה אל הערבה שלא הסגירה את דנה למשטרה - משיחה זו לבדה אין עולה חובה כזו.

10. לאור זאת ביקשה ב"כ המשיב לשחרר אותו לחלופת מעצר בפקוח אביו ובת זוגו של האב, בתנאי מעצר בית מלא. המפקחים המוצעים נחקרו בבית המשפט.

11. טענות המדינה בתמצית:

א. מדברי המודיעה למוקד בזמן אמת עולה שכן ראתה את הפורצים מטפסים על הקיר. מטבע הדברים, השיחה עם המוקדנית תמציתית, לאחר מכן מסרה הודעה מפורטת.

ב. המשיב נתפס עם הרכוש ונצפה קופץ מהחלון. הדבר אינו מתיישב עם גרסתו כי סבר שיש רשות להיכנס לדירה. אם אכן נכנסו עם מפתח מדוע לא פתחו לשוטרים? השוטרים נאלצו לפרוץ את הדלת. בהודעתו השניה מסר שהבין שמהו לא תקין ובכל זאת לא פתח לשוטרים.

ג. אכן, המתנדבים רואים חשודה העונה לתיאור, אך נאמר להם לא לעזוב את המקום. הם מדווחים לאחראי עליהם ואז מתחיל החיפוש אחריה.

ד. בחיפוש בביתה לא נתפס מפתח.

ה. אין לתת אמון בחלופה.

דין והכרעה:

התשתית הראייתית

12. מאחר שמדובר בתיק חקירה אחד, והועלו טענות לגבי הראיות הרלוונטיות לשני הנאשמים, ניתנת בזאת החלטה משותפת בשני התיקים.

13. לאחר שקראתי את חומר החקירה ובחנתי אותו לאור טענות הצדדים אני סבורה כי קיימות ראיות לכאורה טובות ביחס לשני המשיבים ואין לקבל טענת כרסום בתיק זה:

14. המודיעה **גב' שטרית** בפנייה למוקד (דו"ח פעולה שוטר ירין ענקי) מדווחת ששומעת פורצים - גבר ובחורה שוברים תריסים ועכשיו נכנסו אל הבית. בהודעתה מיום 18.6.17 11:00 מוסרת שבליל האירוע שמעה רעשים של תריסים נשברים. כשהרעשים התגברו הסתכלה מהחלון וראתה גבר בחולצה לבנה ואיתו בחורה עם גופיה שחורה, מכנס שחור ושיער שחור כשהם מטפסים לבית של המתלוננת, שכולם יודעים שהיא מאושפזת. הבינה שהם פורצים והודיע למשטרה. תו כדי שהמשטרה במקום ראתה את הבחור קופץ מהחלון והמשטרה רדפה אחריו.

תיאור דומה של הפורצים מפי המודיעה מתועד גם בדו"ח פעולה של השוטר וובו אמרה 9.6.17 וכן ראו תמליל הפנייה למוקד, מסמך מא' שגם בו מתוארת פריצה דרך מסתור הכביסה ושבירת תריסים.

לא מצאתי כל סתירה בהודעות המודיעה ועולה כי אכן ראתה ודיווחה על פריצה לדירה דרך הקיר החיצוני.

15. **מזל שניר** אחותה של בעלת הדירה מוסרת בהודעתה הראשונה שכשנכנסה אל הדירה היום הדירה היתה הפוכה לגמרי והיה קיר שבור. בהודעתה השניה מוסרת, שלאף אחד אין מפתח של הדירה של אחותה, אפילו לה עצמה

אין.

חנה שדה המתלוננת מכחישה שיש לה קשר עם המשיבה. היא לא מכניסה אף אחד לבית שלה והיא מעולם לא היתה בביתה. יש מפתח יחיד לדירה והוא נמצא איתה.

16. **דוחות שוטרים** בדבר מעצר המשיב, לאחר שהבחינו בו בורח דרך החלון וניהלו אחריו מרדף. מתנדבים במקום ראו חשודה העונה לתיאור. מתנדב רוזנפלד אכן רושם בדו"ח מיום מכנסיים שחורים, שיער שחור, עור בהיר וגופיה **לבנה**, אך מזהה את המשיבה על פי תמונה. חשדו באישה על פי התנהגותה אך לא עיכבו אותה לאור הוראה שלא לעזוב את המקום. כמו כן בדו"ח פעולה 'מזמן אמת' של השוטרים ברקת קידושים נכתב, כי המתנדבים מסרו תיאור הכולל גופיה **שחורה**. הוא מכיר את המשיבה כמתגוררת בסמוך, לאחר שהוצגה למתנדבים תמונה אישרו את זהותה.

17. צילומי הזירה, לרבות הנזק לקיר והדירה ההפוכה.

18. **המשיב** בהודעתו (9.6.17, 05:01) קושר את המשיבה מפורשות לאירוע. לטענתו, הכיר את המשיבה באותו היום לאחר ששוחחה עם אביו ובת זוגו וביקשה ממנו ללוות אותה הביתה ואז ביקשה ממנה להיכנס איתה לדירה של חברה שמאושפזת בבית החולים. היה לה מפתח והם נכנסו דרך הדלת. כשהשוטרים הגיעו דנה סירבה לפתוח להם את הדלת ואמרה שהיא לא רוצה שידעו שהם שם. השוטרים צעקו והיא סירבה לפתוח והתחבאה. הוא לא הבין מה קורה, פחד וברח מחלון הקומה השניה. רכוש שנתפס עליו ניתן לו על ידי דנה בתוך הדירה והיא ביקשה ממנו לשמור עליו. לדבריו הבית היה הפוך כבר כשנכנסו. הוא המתין בסלון ודנה חיפשה בגדים. דנה ישבה איתם מהשעה 21:00 בערך ועד חצות.

בהודעה מיום 10.6.17 11:20 חוזר על גרסתו. מאשר שכשהמשיבה לא פתחה את הדלת הבין שמשוה לא בסדר. מרח מתוך לחץ.

בהודעה מיום 12.6.17 מוסר שגם הוא וגם המשיבה נכנסו אל הדירה מבחוץ בעזרת מפתח. לא יודע איך הקיר שבור.

טענת המשיב בדבר כניסה לדירה באמצעות מפתח נשללת מפורשות מהודעות העדות כי לא ייתכן שיש למשיבה מפתח של הדירה. זאת, בנוסף לאמרות המודיעה וכן לראיות, כי עם הגעת השוטרים למקום הדירה כולה היתה הפוכה לגמרי אינה מאפשרת לקבל בשלב זה את גרסתו, כי סבר שהוא נכנס ברשות כגרסה מתקבלת על הדעת.

19. **המשיבה** בהודעתה הראשונה (9.6.17, 11:19) טענה שהיא משוחררת ללא תנאים ולא הפרה תנאים ושאלה מושג לגבי ההתפרצות. לדבריה ישנה בביתה מהשעה 2130 לאחר שנטלה כדורי שינה. **לא יכולה להיות מחלוקת על כך, שכל דברי המשיבה הללו אינם נכונים.** בהמשך דנה מסרה, שהיא יודעת שהמתלוננת מאושפזת ושאלה לא מפתח לדירת המתלוננת. לדבריה, המשיב מפליל אותה והוא שקרן. לדבריה, ישבה עם הורי המשיב חמש דקות בסביבות שמונה ביום האירוע ואת המשיב עצמו פגשה אז לראשונה. אמא של המשיב חברה שלה.

בעימות עם לילאן ארוך מיום 10.6.17 וגם בעימות עם מנדו ארוך מאותו היום המשיבה מאשרת שאכן הכירה אותה רק ערב קודם לכן וראתה את מנדו ברחוב מספר פעמים קודם לכן אך ללא היכרות וכן שהכירה את המשיב רק באותו הערב. מאשרת שישבה איתם, שתתה, עישנה ודיברה.

המשיבה חוזרת על הכחשתה גם בהודעה מיום 10.6.17. ייתכן שיימצאו טביעות אצבע בדירה כי ביקרה שם. מאז שהיא אושפזה מנסה לאתר את אחותה כדי לסייע, להביא לה דברים, כדי שתדע שהיא איתה.

טענת המשיבה בעניין זה נסתרת מפורשות מהודעת המתלוננת.

בהודעה מיום 12.6.17 עמדה על כך שביקרה בדירת המתלוננת; מסרה שבשיחה עם ליליאן "צחקה איתה" כי אלה היחסים ביניהם. למשמע הקלטת השיחה מוסרת: "השיחה מאד מבדרת אותי" לדבריה בהתחלה באמת חשבה שזו עורכת הדין שלה ואחר כך כשהבינה, אמרה סתם דברים שלא קשורים לכולם, היתה שתויה ואחרי טיפול בוקר. לשאלת החוקר כיצד מוסרת פרטים שרק מי שהיה באירוע יודע משיבה שהמשיב סיפר לה את הדברים. היא היתה בבית ולא ידעה הוא הלך ואז הוא חזר אליה עם שתיה אחרי שעה וסיפר לה משהו והלך ולא חזר. כאשר מוטחת בה יתר עדותה של ליליאן מגיבה "שטויות במיץ". החוקר אינו מבחין על חבלות ברגליים ועל הידיים שריטות יבשות. לדבריה ליליאן מנסה להפליל אותה.

למשמע השיחה, עולה בבירור כי המשיבה קושרת עצמה לאירוע עצמו, לנוכחות בדירה ולהחלטה משותפת שלה ושל המשיב לבצע את העבירה. המשיבה מוסרת פרטים שלא ניתן היה לדעת עליהם באותו שלב אלא מנוכחות באירוע, היא מתנצלת באוזני ליליאן, אומרת שזה על המצפון שלה ושואלת אותה אם לדעתה המשיב יפליל אותה. לא ניתן לקבל את טענות המשיבה בהודעתה האחרונה, כי ידעה על פרטי האירוע מהמשיב עצמו בהינתן העובדה שנעצר לאחר מרדף רגלי מיד לאחר שקפץ מחלון הדירה. פרטי האירוע יכולים היו להיות ידועים למשיבה אך ורק מהשתתפות באירוע, כגורסת המשיב. טענת ב"כ המשיב בדיון כי מהשיחה עולה רק ידיעה על האירוע ולא השתתפות בו אינה מתיישבת עם דברי המשיבה בהקלטה. בתיק גם תמליל השיחה, מסמך מו'.

20. **מנדי ארוך, אביו של המשיב** מתאר את הפגישה עם המשיבה בערב, לטענתו ישבה איתם כארבעים דקות ואז הוא ואשתו נכנסו והבן שלה שהכיר אותה לראשונה באותו ערב נשאר איתה בחוץ. פגש אותה לפני כן אולי פעם אחת ברחוב. בבוקר הבין שהוא נעצר וחשוד בהתפרצות עם המשיבה. המשיבה הגיעה לביתם בבוקר "נישקה לי את הראש ביקשה סליחה ואמרה שהיא מבקשת סליחה עשיתי טעות" ויצאה. נסעה יחד עם אשתו לבית המשפט "כי היא אמרה שהיא חייבת לבוא לבית משפט".

21. **ליליאן ארוך, אשת אביו של המשיב** מתארת (9.6.17, 18:49) שהמשיבה עברה ליד ביתם, ביקשה סגירה והתיישבה איתם, שתתה איתם וסיפרה על חייה, ביקשה עזרה. זה היה לפני עשר וחצי ונמשך עד חצות בערך. לא הכירה אותה קודם לכן. היא נשארה בחוץ עם המשיב וביקשה שילווה אותה הביתה. בבוקר התקשרו להגיד שהמשיב נעצר. המשיבה התקשרה אליה בבוקר שאלה מה נשמע, אמרה שהיא לא יכולה לדבר בטלפון ושהיא תבוא אליה ואז הגיעה אליהם, נישקה את הראש של בעלה ואמרה לה שתבוא איתה לאשדוד כי המשיב עצור. לא יודעת למה היא רצתה לבוא איתה וגם לא שאלה. בדרך היא סיפרה שהמטרה מחפשת אותה. באשדוד היא נעצרה. מכחישה שהיא חברה של המשיבה או שהכירה אותה קודם לכן. המשיבה לבשה מכנסיים שחורים וגופיה שחורה.

בהודעה מיום 11.6.17 16:42 לאחר שמסרה לחוקר הקלטה של שיחת טלפון בינה ובין המשיבה, מוסרת שהיא התקשרה אל המשיבה כדי לשאול אותה למה המשיב נעצר ואז המשיבה התחילה לספר את הסיפור, והיא הבינה שהמשיבה לא מבינה עם מי היא מדברת. כשהיא הבינה, אמרה שתבוא אליה ואז הגיעה ונסעו יחד לבית המשפט.

לשאלה למה לא מסרה את ההקלטה קודם לכן אמרה שהחליטה למסור את ההקלטה בגלל הלחץ הנפשי שבעלה נמצא בו. גם בדרך המשיבה סיפרה לה את כל מה שהם עשו בדירה וסיפרה שהיא החביאה באיבר המין שלה 2 טבעות זהב ומפתחות של הדירה. סיפרה לה שהם טיפסו לקומה שניה והראתה לה שפשופים בידיים וברגליים. אמרה שהיא פתחה למשיב את הדלת והוא עלה מהמדרגות ונכנס לדירה. אמרה שמטרה דפקו בדלת ואז המשיב נעלם לה והיא התחבאה בתוך הארון וחיכתה שהשוטרים ילכו ויצאה.

קשה לקבל את טענת העדה כי לא הבינה מהשיחה עצמה שהיא מחייבת דיווח למטרה. בהודעתה הראשונה העדה מוסרת כי המשיבה התקשרה אליה בבוקר לאחר האירוע ולא מוסרת שהיא זו שיזמה את השיחה. כמו כן מוסרת תוכן של השיחה המשמית את חלקה המשמעותי. העדה החליטה לדווח על השיחה רק יומיים אחר כך, תוך שהיא מוסיפה פרטים המתיישבים עם ניסיון לסייע למשיב, לאחר שגם בעימות עם המשיבה לא הטיחה בה את תוכן שיחת הטלפון.

22. על פי מזכר של השוטר פינטו, ביום 9.6.17 במהלך משמרת בוקר, הגיעו לדירת המשיבה אך לא היה מענה מהדירה. בניסיון ליצור עמה קשר טלפוני השיחה נותקה. בבדיקה בדירת המפקחת גב' אמור לא היתה בבית ונמסר על ידי בתה, שראו את המשיבה לאחרונה אתמול.

23. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה טובות הקושרות את שני המשיבים למיחוס להם בכתב האישום.

עילות המעצר ואפשרות שחרור לחלופה

24. בעניין עילות המעצר ועוצמתן, הרי שיש להבחין בין שני המשיבים. העבירה של התרפצות לדירת מגורים וגניבה ממנה, בצוותא חדא, מקימה על פי הפסיקה הנוהגת עילת מעצר של מסוכנות. חרף זאת, במוקד הקביעה בדבר מסוכנות בעבירת רכוש זו מצוי הפוטנציאל שיש בעבירה למפגש אלים או מסכן עם בני הבית. מן הראיות עולה, כי עובר להחלטת המשיבים להתפרץ אל הדירה ידעו השניים כי הדירה ריקה. לאור זאת אני סבורה, כי עוצמת המסוכנות במקרה זה ככל שהיא נוגעת למעשה העבירה עצמו אינה גבוהה.

25. בכל הנוגע **למשיב**, עוצמת העילה מתחזקת נוכח עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות רכוש, אלימות, מרמה ומין. לחובת המשיב מאסר מותנה בר הפעלה בגין הרשעתו מיום 31.12.14.

26. אני סבורה, כי עבר פלילי זה כשלעצמו, שולל אפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר בגין כתב האישום שבפניי לחלופת מעצר הדוקה בפיקוח מפקחים סמכותיים ואמינים.

27. לאחר שבחנתי את החלופה המוצעת, לא אוכל לאשרה כמתאימה במקרה זה. מתיק החקירה עולה כי אביו של המשיב אינו בקו הבריאות אך בעיקר - מעורבותה של המפקחת המוצעת בהליכי החקירה כפי שפורט לעיל אינה מאפשרת לקבוע, כי ניתן לתת בה אמון במידה מספקת כי תדווח מיידית למטרה במקרה של הפרת התנאים על ידו. הדברים נאמרים ביתר שאת מקום בו שני המפקחים רשומים כעדי תביעה בכתב האישום המיוחס למשיבה, במצב דברים שבו קיים ניגוד עניינים ברור בין שני המשיבים נוכח גרסאותיהם.

28. אהיה נכונה לבחון חלופת מעצר אחרת הכוללת פיקוח אנושי מלא אחר המשיב - אם תוצג כזו בבית המשפט.

29. בכל הנוגע ל**משיבה**, עוצמת העילה מתחזקת נוכח עברה הפלילי, בעבירות שונות. אף שאין לחובתה עבירות התפרצות, היא הורשעה בעבירה של היזק לרכוש במזיק ביום 20.4.16 ותלוי ועומד לחובתה תנאי והתחייבות בגין עבירה זו. המשיבה הורשעה גם בעבירה של היזק לרכוש וחבלה ברכב מיום 28.4.15 ולחובתה התחייבות בתוקף בגין עבירה זו. כמו כן הורשעה בגניבה ביום 27.6.13. לאור זאת, לא ניתן לטעון כי אין לחובתה הרשעות בעבירות רכוש. למשיבה גם הרשעה בהפרת הוראה חוקית ובהפרת צו הגנה מיום 27.6.13. זאת, בנוסף להרשעות נוספות בעבירות אחרות.

30. יתרה מזו, המסוכנות מתחזקת באופן משמעותי לאור העובדה, כי המעשים המיוחסים למשיבה בכתב האישום נעברו עת תלוי ועומד נגדה תיק אחר, בגין עבירת איומים בפגיעה עצמית שהושמעו כלפי רופאה. באותו תיק, הוקלו התנאים המגבילים בהם היה נתונה ביום 6.6.17 - שלושה ימים בלבד בטרם בוצעו המעשים, כך שיהיה עליה לשהות בתנאי "מעצר אדם" בלבד. מתיק החקירה עולה, כי דנה הפרה את התנאים לאורך מספר שעות ביום האירוע ובנוסף, ביצעה את עבירה נוספת כשהיא מצויה בהפרה. גם בעת שהגיעו שוטרים לבית המשיבה, המפקחת לא היתה במקום ולא ידעה היכן המשיבה נמצאת. גם בעת מעצרה בבית המשפט באשדוד, הסתובבה המשיבה חופשי וללא פיקוח. כל אלה, בצירוף התרשמותי הבלתי אמצעית מהתנהלותה של המשיבה באולם במהלך הדיונים בעניינה מחריפים את הערכתי בדבר התנהגותה חסרת הגבולות של דנה, שאינה נרתעת מפני ההליכים המשפטיים או מפני גורמי אכיפת החוק ומסכנת בהתנהגותה את הציבור. התנהלותה והפרת התנאים על ידה באופן בו הופרו מלמדות כי לא ניתן לתת בה אמון כי תקיים את תנאי השחרור ותימנע מביצוע עבירות נוספות.

31. ב"כ המשיבה הפנה לנסיבותיה האישיות כעולה גם מתסקיר המעצר שניתן בעניינה בתיק בו היתה מצויה בתנאים מגבילים. מבלי לפרט אציון, כי התסקיר מפרט מורכבות בעברה של המשיבה וכן בתפקודה במהלך השנים. שירות המבחן מצא כי קיימת מסוכנות במצבה לאור קווים באישיותה ובהתנהלותה וכן קיימת אי בהירות לגבי שימוש או תלות בחומרים פסיכו אקטיביים. המשיבה אף זקוקה למעטפת טיפולית בתחום הנפש. העולה מתיק החקירה ומהתנהלות המשיבה בדיונים שבפני מעלה קושי רב לתת במשיבה אמון וכן קושי להניח כי יש בהליכים המתנהלים בעניינה ובהחלטות שיפוטיות בעניינה כדי להרתיעה או לשים גבולות להתנהגותה.

32. ב"כ המשיבה ביקש שלא להורות על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים נגדה אלא להחמיר את התנאים בעניינה בדרכים החלופיות העומדות בפני בית המשפט לרבות חילוט ערבויות, החמרת הערבויות ומעצרה באיזוק אלקטרוני.

33. עינתי בהודעות הערבים שנחקרו בתיק. אביה של המשיבה מסר שהודיע לבאת כוחה שהוא אמור לצאת את הארץ ולא יוכל לפקח עליה. לדבריו, עורכת דינה אמרה להם אחר הדיון שהמשיבה צריכה פיקוח רק אם היא יוצאת מהבית. לדבריו, לא ידע שהמשיבה יוצאת מהבית ללא ליווי. האב מסר שלא ראה בעצמו את ההחלטות. ברור, כי דיווח האב אינו תואם את ההחלטות השיפוטיות בפועל. אך גם לשיטתו, אין לו הסבר בדבר הפרת התנאים על ידי המשיבה.

המפקחת, גב' אמור מסרה בהודעתה כי הבינה מאביה של המשיבה שהמשיבה מצויה במעצר בית לילי ללא פיקוח. לדבריה לא נכחה בדיון ולא ראתה את ההחלטה. מבקשת להסיר את הפיקוח. ברור, כי דברי המפקחת אינם תואמים את ההחלטה השיפוטית בעניינה.

34. במצב הקיים אין בדעתי להיענות לבקשה למעצר באיזוק אלקטרוני ללא פיקוח אנושי, בשל חוסר יכולת לתת אמון

במשיבה כי תקפיד על תנאי השחרור. הלכה היא, כי ככלל, פיקוח אלקטרוני הוא נדבך המשלים את הפיקוח האנושי (ראו, למשל, בש"פ 585/16 **שריפ**, המאזכר גם את ההחלטה אליה הופנית בבש"פ 7206/10 **אגרונוב** הנ"ל). גם בבש"פ 2257/16 **קריאף** מזכיר כב' הש' מלצר, שנתן את ההחלטה בעניין **אגרונוב** הנ"ל, כי מעצר באיזוק אלקטרוני איננו מאפשר למנוע את ההפרה, דבר המצריך קביעת מפקחים אנושיים שניתן לתת בהם אמון.

35. כידוע, ברגיל, הפרת תנאי שחרור וביצוע עבירה נוספת אגב כך תוביל למעצר עד תום ההליכים, בשל חוסר היכולת לתת אמון במפר. אכן, רמת האמון אותה רוחש בית המשפט כיום למשיבה הן בנסיבות התיק והן מהתרשמותי הבלתי אמצעית נמוכה מאד. ספק בעיניי אם עניינה של המשיבה מצדיק סטייה מן הכלל. בשל נסיבותיה האישיות של המשיבה, וליתר דיוק, בשל נסיבות הפעוט המצוי כיום בחזקתה של המשיבה, אהיה נכונה שלא לסגור כליל את הדלת מפני אפשרות מעצר המשיבה באיזוק אלקטרוני, בפיקוח אנושי הדוק, אם יהיה בידי המשיבה להציע מפקחים כאלה. יובהר ויודגש, כי בית המשפט לא ישקול פיקוח על ידי המפקחים הנוכחיים - אביה של המשיבה וגב' אמור.

36. על כן, ככל שיש בידי המשיבה להציע לפחות שני מפקחים אמינים וסמכותיים אחרים, יישלח עניינה לשירות המבחן על מנת שייתן הערכת מסוכנות עדכנית ויבחן אפשרות זו. אם תהיה המלצה חיובית, ואם מקום הפיקוח המוצע יאושר, בית המשפט ישקול את הדבר בצירוף ערבויות כספיות משמעותיות ומרתיעות.

37. משהובאה בפניי המשיבה ומתקיים האמור בסעיף 51(א) לחוק המעצרים, **אני מורה על חילוט ההפקדה שהפקידה המשיבה בסך 1,500 ₪ במסגרת מ"ת 29248-03-17. כמו כן אני מורה על חילוט סך של 2,000 ₪ מתוך ההתחייבות העצמית עליה חתמה המשיבה במסגרת תיק זה.**

המזכירות תסרוק העתק החלטה זו למ"ת 29248-03-17.

38. לעניין התוצאות הנלוות להפרת תנאי שחרור, גם לצורך דיון באפשרות שחרור לחלופה לאחר הפרה ראו, למשל: בש"פ 6718/11 **בן חמו**, בש"פ 980/12 **זוהר**.

39. המדינה תודיע, בתוך 7 ימים, האם היא מבקשת לחלט ערבויות צד ג' שנחתמו ולקיים לצורך כך דיון במעמד הערבים.

40. מובהר למשיבה, כי בכל מקרה בית המשפט לא ידון כלל באפשרות שחרורה ממעצר ממש בטרם יסתיים במלואו הטיפול בהשלכות הכספיות הנובעות מההפרה כמפורט לעיל, ובטרם תתקבל הודעת מזכירות כי הושלם חילוט סכומי הכסף בפועל.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ז, 25/06/2017 במעמד הנוכחים.

ענת חולתא , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה ליום 29-6-17 בשעה 09:50.

הממונים על מעצרו של המשיב מתבקשים לאפשר למשיב לערוך 5 שיחות טלפון, לצורך איתור חלופה וכן הכנסת ציוד ראשוני בהתאם לנהלי שב"ס.

המשיב יובא באמצעות יחידת נחשון.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ז, 25/06/2017 במעמד הנוכחים.

ענת חולתא , שופטת

הוקלד על ידי אורלי בן-שלוש